

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 715

22 tháng 03 năm 2009

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Ý chí

Ý chí hành trí thông đạt pháp
Thanh tâm tu luyện cảm thông hòa
Tự mình thức giác tâm chuyển biến
Thành tâm tự đạt chuyển phân liên

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 05/06/99 đến 11/06/99

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn đạt tới kết quả tốt thì phải làm sao ?
- 2) Người tu thiền còn bận lòng việc ngoài nhiệm vụ của chính mình có ích lợi gì không ?
- 3) Tâm tình tan rã tại sao ?
- 4) Thức giác tự tu trong thanh tịnh có hữu ích gì không ?
- 5) Đạo tình thương là đạo làm sao ?
- 6) Không dần thân phục vụ mà đòi hỏi đủ điều có lợi ích gì không ?
- 7) Mình người da rắn tánh tình ra sao ?

<p>1) Montréal, 05/06/99 2 : 50 AM <i>Hỏi : Muốn đạt tới kết quả tốt thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn đạt tới kết quả tốt thì phải nhện nhục tối đa</p> <p>Kệ : <i>Chon tình bực phát rõ chon tình Ánh sáng vô biên tự cảm mình Thực hiện chon tình tâm thấu triết Qui nguyên thiền giác rõ chon tình</i></p>	<p>2) Montréal, 06/06/99 5 : 17 AM <i>Hỏi : Người tu thiền còn bận lòng việc ngoài nhiệm vụ của chính mình có ích lợi gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người tu thiền còn bao lo và tranh chấp việc ngoài nhiệm vụ của chính mình là tạo động khổ tu, chẳng có ích gì cho tâm lẫn thân</p> <p>Kệ : <i>Phong ba tới tấp chẳng khai thông Niu kéo tâm tu chẳng triển vòng Đường đạo không mình thành khôn kiếp Thực hành không tiến vẫn cầu mong</i></p>
<p>3) Montréal, 07/06/99 2 : 47 AM <i>Hỏi : Thâm tình tan rã tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thâm tình tan rã vì tâm bất chánh tạo điều chia rẽ thay vì hợp nhứt trong sự xây dựng đại sự chung</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm tu học tự phân mê lầm Trí tuệ phân minh lý diệu thâm Tiến bước không ngừng trong quý tướng Thực hành chon pháp tự siêu tâm</i></p>	<p>4) Montréal, 08/06/99 4 : 49 AM <i>Hỏi : Thức giác tự tu trong thanh tịnh có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thức giác tự tu trong thanh tịnh chỉ có phát triển không có lùi</p> <p>Kệ : <i>An vui tu tiến chẳng lo lùi Tranh chấp si mê chẳng có vui Tạo lý ngu khờ trong mê chấp Giành ngôi không có rõ thanh mùi</i></p>
<p>5) Montréal, 09/06/99 6 : 42 AM <i>Hỏi : Đạo tình thương là đạo làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa đạo tình thương là phải có pháp thực hành từ sự mất quân bình tự đạt tới sự quân bình của nội tâm, biết thương mình nhiên hậu mới thực tâm phục vụ người kế tiếp, trong tinh thần bất vụ lợi</p> <p>Kệ : <i>Duyên lành đã đến sửa tâm lành Đón nhận tình thương phải thực hành Phê phán không hành là phá hoại Tâm thân bất ổn khó mà qua</i></p>	<p>6) Montréal, 10/06/99 2 : 40 AM <i>Hỏi : Không dẫn thân phục vụ mà đòi hỏi đủ điều có lợi ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa không hiểu đầu đuôi của sự cần thiết phục vụ cho chung mà đòi hỏi nhiều chuyện là đã đi lạc vào đường lối phá hoại của một chủ nghĩa bất chánh, không cần thiết</p> <p>Kệ : <i>Thực hành không có lại đòi hơn Dẫn dắt con đường gây giận hờn Xé rẽ tình người gây động loạn Tâm tu không thật lại không ơn</i></p>
<p>7) Montréal, 11/06/99 <i>Hỏi : Mình người da rắn tánh tình ra sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thân hình da rắn tánh tình lúc nào cũng rắc rối, thường kiếm chuyện người khác và thị phi</p> <p>Kệ : <i>Tu hoài không tiến vẫn đa nghi Ăn uống liên hồi ruột khó ghi Tích tụ nhiều đồ da chẳng tốt Tâm thân bất ổn dạ tâm trì</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

1. Hỏi: Trong lúc làm Pháp Luân, thấy hơi đưa xuống hậu môn và thoát ra ngoài như vậy có gì nguy hiểm không?

Đáp: Không có nguy hiểm. Vì ăn no và hơi mạnh mới thông được. Tiếp tục làm Pháp Luân sẽ được mập và bộ tiêu hóa tốt.

2. Hỏi: Thưa Ông Tám tại sao con thờ Pháp Luân tim nó đập mạnh?

Đáp: Không bao giờ làm Pháp Luân mà tim đập mạnh. Tại vì hít vô ngực nhiều nó mới đập mạnh. Còn hít vô bụng nhiều không có đập mạnh. Cho nên về kiểm điểm lại. Hít vô ngực nhiều là nó phải đập mạnh, hít vô bụng đi. Tập hít vô bụng thì nó ổn định trái tim chớ không bao giờ trái tim đập mạnh.

3. Hỏi: Thưa Ông Tám lúc soi hồn và Pháp Luân, đàm nó cứ kéo lên, nó bắt ho, làm sao hết?

Đáp: Cái đó là chị có cái bệnh suyễn. Chị phải trị đi rồi mới làm được, thấy không? Có cái bệnh mà chị biết cố gắng hít vô trong bụng được rồi đó thì cái bệnh nó sẽ giảm. Cái đó là trong người có bệnh rồi. Nhưng mà biết cố gắng làm cho đúng đó thì nó lại trị tất cả những cái bệnh. Mà còn lười thôi hít vô ngực hoài là không được. Làm sai thì nó không bao giờ trị hết bệnh. Làm với sự kiên nhẫn của mình mới được.

THƠ

THẦY XUỐNG

Họa vận bài Thơ « Thầy Về »
của Thiên-Đăng (trên PTĐN 714)

*Phi-trường Thầy xuống lúc gần trưa,
Náo-nức bạn tu chờ đón đưa :
Gang tác ngàn trùng xa cách biệt,
Muốn trình thăm hỏi để chi thưa !*

*Bạn tu tập-nập đến ồn-ào ;
Chỉ biết nhìn Thầy đưa mắt trao...
Khách-sạn đợi chờ mong thứ-tự :
Nhẫn-tâm ai nữ đuổi xô nhau !*

*Nguyên-do ai biết sao Thầy về ?
Biết được thì đâu bị chấp mê !
Vội-vã dị-đoan làm Điển-Giới,
Làm sao mở lối đến Tào-Khê !*

*Ngoan-cổ hôm nay buổi đăc-thời,
Bán buôn thanh-thế khắp nơi nơi ;
Không màng bệnh-trạng Thầy nguy-ngập,
Hí-hôn vui chờ sóng biển khơi !*

*Bao năm thương-mại Pháp Công-Phu :
Lấy Đạo tạo đời, tâm chẳng tu !
Núp bóng hào-quang sống dạ-dâm ;
Tham danh háo lợi trí mê-mù !*

*Thầy về chớ vội quá vui mừng !
Chuyển-biến Long-Hoa mở hội xuân :
Vô-tướng vô-hình nhưng thế-nhiệt
Tam-công tứ-lượng đợi ai dung !*

Toulouse, ngày 14-03-2009.

Trịnh Quang Thắng

====
ÁN CHỨNG

*Mai thời học đạo tu tâm
Từ nay bớt nói, sai lầm sửa ngay
Tu hành xuất Vía Hồn bay
Từ trong bản thể, Như Lai nhiệm màu
Từ khi án chứng trên đầu
Tam liêu Pháp thủy, Minh Châu tạo nền
Duyên Lành luyện đạo mà nên
Thành tâm phát triển Bê Trên chứng lòng
Quân bình bản thể khai thông
Sớm ngày đạt pháp, thành công độ đời.*

TĐ. Phú Nhuận, 08/03/2009

Minh Vô Vi.

====

THƯƠNG THẦY

Mơ ước bao lâu được gặp Thầy
Hôm nay duyên đến thật là may
Dù chỉ thấy Thầy trong giây phút
Cũng thoả lòng mong, hạnh phúc đây

Vượt cả Đại dương, máy dậm trường
Thân già Thầy ráng bởi tình thương
Thương đàn con dại hằng mong mỏi
Thầy quyết quay về chẳng vấn vương

Thôi nhè từ đây khỏi đợi chờ
Niềm thương nỗi nhớ dệt vần thơ
Thương Thầy hãy ráng tu sửa tánh
Thiên Đàng tại thế, khỏi còn mơ.

Tân Phú, 7h ngày 12-03-2009
Thanh Dũng

GẶP THẦY

Con đã nhận rồi luồng điển Thầy
Bộ đầu mát lạnh lạ lùng thay
Tâm con rào rạt buồn vui lẫn
Thương mến trào dâng mắt lệ đây.

Phú Nhuận, 15/03/2009
Thiên Đăng

TRỞ VỀ

Sống kiếp trả vay xong kiếp về
Si mê tham dục cứ mù mê
Trùng trùng kiếp kiếp thêm tội tệ
Thức tỉnh bỏ buông tâm nguyện thế
Vạn vật nhơn sanh đồng nhất thể
Nhất thân bất loạn nhất thân tề
Nhơn sanh vạn vật nơi trần thế
Tiến hóa hồn linh thoát trở về.

Tân Phú, 07-03-2009
Minh Vô Vi.

TÙY DUYÊN

Người tu sáng suốt rõ tâm mình
Chẳng phải nói nhiều, chẳng lặng thinh
Đối cảnh tùy duyên khai chánh kiến
Hành thâm chơn pháp tỏ huyền linh.

TP. Phú Nhuận, 16-03-2009
Thiên Tâm.

HỌC ĐẠO

(Họa vận bài “Hợp Đạo” của huynh PVB)

Thực hành chánh pháp tiến âm thầm
Càng lúc càng minh lẫm diệu thâm
Hương thượng hòa đồng tâm trí sáng
Chẳng còn tranh chấp hóa ngu đần
Đời là cõi tạm không bền vững
Thức giác tu hành tỏ huệ tâm
Hành pháp chuyên cần minh đạo lý
Tâm an trí sáng chẳng sai lầm.

Dĩ An, 12-03-2009
Châu Thị Kim.

====

====

SƠ HỒ

Coi chừng giặc loạn cướp vào nhà
Nhiều loạn thân tâm, hại chủ gia
Vạn lý trường chinh, không chiến bại
Đường gươm sơ hở, giặc can qua
Pháp luân thường chuyển, từng giây phút
Niệm Phật trụ tâm, mỗi sát na
Thượng đảnh thông khai thanh tịnh điển
Công phu Thiên định diệt tâm tà.

TP. Phú Nhuận, 16-02-2009
Huệ Tâm (Thủ Đức)

====

NGHE NGÓNG

Thầy về Lạc Cảnh Bình Dương
Tham quan cảnh vật quê hương đổi thời
Nước nhà tiến hóa khắp nơi
Quê hương đổi mới, người người ước ao
Thần về bạn đạo theo sau
Rềnh rang tụ nhóm xúm vào Hồ gia
Thi đua trồng ngóng Thầy qua
Thầy đâu có đến, tại ta đón mò
Minh đây cũng vương buồn lo
Về nhà tu học mần mò thơ thi
Chỉ nghe chẳng thấy điều chi
Xôn xao nhón nháo mà đi gặp Thầy
Quay về bản thể từ đây
Hữu duyên thì gặp chớ Thầy tiếc chi.

TP. HCM. 12-03-2009

Minh Vô Vi.

====

TU VÔ VI (1)

Tu thiên tiếp điển Trời cho
Em cùng hoa chị một lò Vô Vi
Học bài cho thuộc dự thi
Thầy xem Thầy khảo dự kỳ Long Vân
Ai kiên ai nhẫn ai cần
Trở về nguồn cội bụi trần tâm không.

Tân Phú, 16/03/2009

Minh Vô Vi

=====

TU VÔ VI (2)

Tu hành đừng có cầu mong
Đúng duyên Phật độ vun trồng hạnh tu
Sửa tâm sửa tánh công phu
Hướng về nội thức là dù chớ che
Pháp luân thường chuyển đúng về
Khai tâm mở trí dựa kê Phật Tiên
Kiếp này cũng được phương duyên
Thực hành Pháp Lý xa miền chấp tranh
Nam Mô Lục Tự cho rành
Tây Phương trực chỉ dừng hành tự tu.

Cà Mau, 16/03/2009

Út Hoa.

=====

ÚT HOA CÀ MAU

NGUYỄN đường học đạo vẫn còn duyên
THỊ thực hành thiên tâm trí yên
HOA nở mừng xuân đầy ý nghĩa
Vô Vi khai triển đạo cung Thiên.

Tân Phú, 15/03/2009

Minh Vô Vi.

====

MINH VÔ VI

CHÁU linh điển giới độ tùy duyên
BỮU pháp luyện thành tâm trí yên
MINH mãn khai thông đường tiến hóa
Vô Vi hội nhập đạo Tây Thiên

Cà Mau, 15/03/2009

Út Hoa.

====

THƯƠNG THẦY

Thương thầy tìm ở trong tâm
Điển Thầy phủ khắp thâm khắp miền
Có tâm chuyển hiển hiện liền
Ưu tiên con hiếu giữ kiên tự tu
Phúc Tâm Cà Mau 19/3/2009

DUYÊN

Có duyên gặp ở trần miền
Tròng vòng điển giới thụ hiền Vĩ Kiên
Gắng thời gặp ở tiên thiên
Chung hoà ánh sáng xứ huyền hư không
Phúc Tâm Cà Mau 19/3/2009

====

TÌM CHA

Bạn đạo càng đông khó gặp Cha
Quay về tìm Phật ở trong nhà
Bấy lâu có sẵn soi đèn thấy
Thầy ở trong ta giác giác tha

Phúc Tâm Cà Mau 19/3/2009

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu của bạn đạo Phạm Văn Trung, Cụ Bà Phạm Trương, đã từ trần ngày 18 tháng 3 năm 2009 (tức ngày 22 tháng 2 năm Kỷ Sửu) tại San Jose, California, hưởng thọ 90 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn,

Hội Ái Hữu Vô-Vi Bắc California

7. Khi đi đại tiện không nên rặn quá mức

Táo bón là hiện tượng thường gặp ở người già. Tâm lý khi đi đại tiện không ai muốn ở lâu trong nhà vệ sinh nên thường muốn rặn mạnh để đi cho nhanh nhưng nếu rặn quá sức, mặt mũi đỏ gay rất nguy hiểm. Các khảo nghiệm về y học đã cho biết khi rặn mạnh dễ giãn tĩnh mạch ở hậu môn gây chảy máu nhưng điều quan trọng hơn là huyết áp sẽ tăng có thể dẫn tới tai biến mạch máu não và nhồi máu cơ tim. Để đỡ phải rặn khi đi ngoài, người già cần ăn nhiều rau quả, chuối, khoai, uống nhiều nước để chống táo bón.

8. Không nên nói nhanh, nói nhiều

Một số nhà khoa học Mỹ phát hiện khi ta nói chuyện bình thường dù chỉ là chuyện vui nhẹ nhàng, các tế bào trong cơ thể vẫn chịu tác động và ảnh hưởng tới huyết áp. Thử nghiệm khoa học với 100 người mỗi người đọc 2 trang tài liệu với tốc độ nhanh chậm khác nhau. Kết quả cho thấy người đọc tốc độ vừa phải thì huyết áp, nhịp tim bình thường. Người đọc nhanh quá, đọc liền thoáng thì lập tức huyết áp tăng, nhịp tim tăng nhưng khi đọc thông thả trở lại, huyết áp, nhịp tim lại giảm xuống. Qua đó ta thấy người già nên nói ít, nói chậm thì có lợi cho sức khỏe. Những cụ nào bị bệnh tim mạch, bị huyết áp càng phải nói chậm, nói ít.

9. Không nên xúc động

Đối với người già mạch máu đã lão hóa nếu xúc động mạnh, quá giận dữ hoặc quá vui dễ bị nhồi máu cơ tim và đứt mạch máu não. Do đó, người già không nên xúc động tránh mọi sự tức giận, buồn phiền mà cần sống thanh thản, hòa nhã, vui vẻ, bỏ qua hết mọi chuyện, ảnh hưởng đến tâm lý, sức khỏe.

Có một câu nói rất hay: "Đừng để chết vì thiếu hiểu biết". Vì thật ra đã có rất nhiều người chết vì thiếu hiểu biết kể cả những người còn trẻ. Qua sự hiểu biết ít ỏi của bản thân, qua kinh nghiệm cuộc sống và qua tham khảo các tài liệu y học mới nhất của nước ngoài mong rằng với bài viết ngắn này sẽ giúp các bậc cao niên sống lâu, sống khỏe, sống vui tăng thêm nhiều tuổi thọ.

Người gửi NQ Hải-Co
Jax, FL

Thiết Thục Tu Hành

Một ban đạo: Trong thời gian tu hành, con thấy giá trị của Nam Mô A Di Đà Phật là vô cùng. Vì chỉ có Nam Mô A Di Đà Phật mới có thể cứu rỗi được phần hồn của con thoát khỏi bể khổ. Đối với con 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật ai có đổi một triệu đô, con nghĩ là không có thể đổi.

Thầy đáp: Nam Mô A Di Đà Phật có thể phát triển đến mức thông cảm nguyên lý của Trời Đất. Người niệm Nam Mô A Di Đà Phật đạt tới thanh tịnh thì nhìn cái gì cũng nằm ở trong nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, rút ngắn lại, thấy nước, lửa, gió, đất rõ rệt đang biến chuyển, khai mở. Cho nên chúng ta niệm Nam Mô A Di Đà Phật thét rồi trở về với điện giới mới thật sự về không và sống trong không luôn thì con người không còn mê chấp nữa, thức hòa đồng sẽ rộng mở và vui hòa với các giới. Phải giữ cái niềm tin, niệm Nam Mô A Di Đà Phật để mở. Cho nên trước kia tôi cũng niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Ông Tư dạy tôi niệm để liên lạc với Ông. Ngày đêm tôi lo niệm, bởi vì mình tuổi trẻ mà được liên lạc với người tu hay là ông Tiên thật thì mừng lắm. Niệm suốt ngày, ông Tư nhắn gì tôi biết hết, tôi đi thẳng xuống đó, ông hỏi tại sao trẻ vậy. Tôi nói tôi mới biết, từ đường Phan Thanh Giản tôi đi thẳng xuống đây thôi. Mừng, mừng và vui. Nhưng mà trong lúc đó niệm thét rồi thấy liên tưởng nó mở được. Tôi niệm một thời gian rồi, ngồi tôi nhắm mắt niệm. Ở nhà không ai chơi với tôi hết, có một mình tôi chơi thôi. Tôi niệm Nam Mô A Di Đà Phật thấy bừng sáng ngay trước ngực tôi, tôi thấy râu chuối chuyền chạy trước ngực tôi, tôi thấy những hạt chuối lóng lánh đang chạy trước ngực tôi, và tôi thấy có chữ Vạn xuất hiện ngay trước mặt tôi, tôi càng niệm Phật nhiều hơn, bởi vì tôi thích xem cái đó. Mỗi 9 giờ sáng ở Việt Nam tôi ngồi chơi một mình, tôi niệm Phật, thấy tôi qua Los Angeles, tôi thấy xe hơi nó chạy đèn nó chiếu sáng lắm. Cho nên có kỳ tôi đi du lịch, lần đầu tiên đi du lịch, đi Mỹ, tôi tới Los Angeles tôi không có cho người bạn kêu taxi hay nhờ ai hết. Tôi dẫn nó đi autobus cũng như người thổ địa, thạo đường vậy, vì tôi đã đi qua rồi. Tôi tới đó tôi chơi, đi thăm những mộ chiến sĩ, lần đầu tiên không có nhờ ai. Bạn nó sợ

mình đi lạc đường, nó cho số điện thoại con em nó, để mình liên lạc nó dẫn. Tôi không chịu, vì mình có khả năng đi mình cứ việc đi. Đi chơi đủ ngày đủ giờ rồi, lên máy bay về Sài Gòn. Lần đầu tiên tôi đi Mỹ không cần ai giúp đỡ hết trọn

BẠN ĐẠO VIẾT

TÀ NIỆM

Có một lần mình nghe băng giảng của Thầy có câu : “Ý Tà không có lấy gì rước Tà vào tâm, Ý Tà không có lấy gì rước ngoại xâm”. Thế thì Tà Niệm là gì?

Khi mình khởi lên một cái ý tham sân si dục với một người nào đó, một sự việc nào đó để đòi hỏi sự hưởng thụ dục vọng cho mình hay cho người thân của mình, hoặc lẽ có ác ý đều gọi là tà niệm.

Mang thân người, đương nhiên tà niệm phải khởi ra trong tâm, lúc đầu bản chất chỉ là những tư tưởng lăng xăng, lách xích, chuyển động thường xuyên gọi là tạp niệm, nhưng khi có mưu đồ vụ lợi để thỏa mãn sự ích kỷ bản thân nên tư tưởng đó biến thành tà niệm.

Khi tà niệm được thực hiện qua hành động thì duyên nghiệp đã được chưởng dưỡng hình thành, hệ tạo nhân là sinh quả, luật sinh khắc ngũ hành bắt đầu vận chuyển, đưa người tạo nhân vào cơn lốc xoáy định mệnh cho tròn chu kỳ vay trả, ăn miếng phải trả miếng, tà niệm càng nhiều thì hậu quả nghiệp lực càng nhiều, thì khổ nạn sẽ tới tấp, tới chừng nào người tạo nhân cảm thấy mệt mỏi, rã rời thân tâm, không còn chịu đựng được nữa buộc lòng phải la làng, than ván với Trời Phật, không hiểu tại sao con ăn hiền ở lành mà con te tua quá vậy! Rồi từ từ mới suy nghĩ lại mà tìm hiểu tại sao mình khổ, mình sai sót ở chỗ nào mà ngày hôm nay mình lại thọ bệnh nạn, lúc đó mới tìm về Nẻo Đạo, mượn một giáo pháp nào đó để hóa giải sau một thời gian mình đã lỡ bước những vết chân thẳm trong vòng đời hư ảo.

Đoạn trường ai có qua cầu mới hay! Có khổ nạn mới thức tâm mà sám hối những gì do tà niệm dẫn dắt để tạo quá nhiều nghiệp chướng, rồi mình luôn hứa với Trời Phật là từ đây về sau con gắng tu hành, không dám tái phạm nữa, không để tà niệm lôi kéo nữa.

Viết lên đây không phải để là để chê trách hay phê phán những hành giả đang bị luật nhân quả dày xéo, mà cho rằng người này tà niệm quá nhiều phải thọ lãnh báo ứng, cái điều cần thiết là mình phải hiểu biết, thông cảm là trong duyên nghiệp của họ thì bắt buộc phải có cái nhìn như vậy để có một hoàn cảnh khó khăn như vậy, chớ vội cho rằng mình hay, tu khá hay căn cơ cao. Không phải vậy đâu! Đó cũng là một ý niệm trong một góc cạnh của tà niệm mà thôi!

Cho nên tà niệm đều có mặt ở trong mỗi tâm trí của chúng ta, chỉ cần gặp duyên là nó khởi ngay. Bản thân mình là người tu phải đặt niềm tin vào giáo pháp thường hằng, có nghĩa là đi đứng nằm ngồi gắng thường xuyên trụ niệm, để chi? Để lúc gặp duyên tà niệm khởi, thì dùng nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật ngăn chặn lại liền, được bao nhiêu hay bấy nhiêu. Khi viết hay nói thì dễ hơn làm, tuy nhiều trong thời điểm xôi đậu đó mới chứng minh được ý chí và đạo hạnh của một người tu.

Thật ra, một con người còn mang xác phàm thì những đòi hỏi của cơ tạng ắt phải có, nhưng mình thấy tận cùng của đam mê là cực điểm của ngu khờ, tâm trí mờ mịt vì vô minh đã che khuất hoàn toàn, đó là mầm bệnh khiến tà niệm phát sinh rồi sa đoạ vào vòng nghiệp quả, trên đường đạo thành bại cũng do mình, Phật đi Phật biết đường về, mình đi lạc lối vô minh do mình, cho nên nếu có hưởng một phần si mê dục lạc của kiếp sống phù hoa cũng tốt, cũng có thêm kinh nghiệm tu học nhưng phải thức giác mà quay về nẻo sáng, đó là con đường Thầy Tổ đã đi, và đó là con đường mình phải đi.

*Hạt mưa lát phát ven đường,
Hỏi rằng hành giả còn vương nẻo đời ?
Mưu tìm lạc thú sâu voi,
Hay lòng đã thức về nơi Phật Đà ?*

Phú Nhuận, 02-11-2008
Thiền sinh Phương.

BẠN ĐẠO VIẾT

Phóng Sự Đức Thầy Về Thăm Việt Nam

Thứ hai, ngày 09-3-2009

Sự biến chuyển không ngừng nghỉ làm bạn đạo chúng tôi cũng xoay vòng vòng theo chiều hướng “*Đại La xoay chuyển khắp năm châu*”. Thật đúng như là lời vàng ngọc của Đức Thầy không dư, không thiếu được thể hiện qua bài thơ Đức Thầy viết cho Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2009.

Tin sốt dẻo được ban ra từ đâu thì tôi không biết nhưng nó đã làm rúng động khắp nơi: “**ĐỨC THẦY VỀ VIỆT NAM**”. Ba mươi năm dài dẫn thân truyền pháp tại hải ngoại, Đức Thầy đã thuyết giảng bao nhiêu lời minh triết, dạy dỗ rất nhiều điều mà chính bản thân tôi phải quỳ xuống bái phục. Quý bạn có biết bái phục điều gì không? Xin thưa rằng quá khứ và hiện tại Ngài đều nói trúng hết tất cả mọi cử, mọi động, mà mỗi người sẽ hiểu theo tâm thức phát triển của họ, còn tương lai thì Đức Thầy đã nói hết rồi. Mọi người chúng ta cứ lo tu thiền để tự thức mà thôi.

Chuyến bay viếng thăm Việt Nam kỳ này được giữ kín cho đến giờ phút chót, bởi vì Đức Thầy muốn rằng chuyến viếng thăm quê hương lần đầu này phải là chuyến đi êm đềm, không trống, không kèn, tránh sự lưu ý công cộng tuyệt đối. Chuyến du lịch này nhằm mục đích chính là tham quan, viếng thăm những đường xưa, lối cũ, thăm gia đình, thân nhân của Đức Thầy.

Một số bạn đạo đã khuyên Đức Thầy là không nên về, một số thì lo sợ vì hoàn cảnh Việt Nam chưa được thuận lợi. Nhưng khi quyết định một điều gì, Đức Thầy rất dứt khoát “*dù chết cũng phải làm*”. Đó là câu Đức Thầy truyền đạt cho các anh em trong Ban Tổ Chức Du Hành Đạo Pháp. Trước ngày về Việt Nam một tuần lễ, bạn đạo Nam Cali xuống thăm Thầy hàng tuần, thì được Đức Thầy bật mí cho biết: “*Tuần tới tôi về Việt Nam*”. Mọi người trong nhà trở mắt ngó nhau nhìn, chưng hửng vì nay Đức Thầy mới bật mí cho biết một tin tức quá sốt dẻo, không biết có chuyện gì nữa đây. Chắc là học bài dài dài. Thôi thì quý bạn biết rồi. Từ Việt Nam xuyên qua khắp năm châu email rối rít, hỏi tới, hỏi lui, trả lời cũng đủ mệt. Mà không biết trả lời làm sao mới mệt chứ. Thôi thì phó mặc cho Thiên Thời, Địa Lợi. Tới đâu giải quyết tới đó. Mình phải giữ lời hứa như lúc ban đầu, đưa Thầy về quê hương tham quan và chấp hành theo những gì Đức Thầy mong muốn.

Đúng 3 giờ chiều ngày 9 tháng 3 năm 2009, Đức Thầy và phái đoàn ra phi trường. Lòng nôn nao như có một cái gì trong đầu bắt mình phải suy nghĩ như từ xưa đến nay. Đức Thầy đi đến đâu là nơi đó sẽ có sự thay đổi, phải không thưa Đức Thầy? Chúng con ai cũng cầu mong cho thế giới được hòa bình mà nhất là Việt Nam được phát triển sau bao nhiêu năm sống trong nghèo khó.

Đúng 12:15 sáng ngày 10 tháng 3 máy bay cất cánh. Ngồi trên máy bay Boeing 777 trực chỉ hướng nam mà anh Dominique kêu là “*Nam Du Ký*”. Phái đoàn chúng tôi cùng nhau niệm phật chờ đón một ngày tươi sáng tại Việt Nam, quê hương yêu dấu...

Kính chào quý bạn đạo và hẹn tái ngộ nhé.

Thanh Hòa cẩn bút.

I. SÀI GÒN – CHỢ LỚN:

Thứ Ba, ngày 10 tháng 3 năm 2009

Chuyến bay Eva BR0015 đã đưa Thầy về thăm lại quê hương sau 31 năm xa cách.

Mấy ngày trước khi khởi hành, Thầy biểu lộ vẻ cảm động vui thích, trông Thầy rất hân hoan phấn khởi, Thầy cười nói vui mừng như trẻ con, thật vô tư sung sướng. Buổi chiều thứ hai, cả nhà sửa soạn lên đường Thầy rất là nôn, Thầy hối đi sớm, 4 giờ chiều đồ đạc đã chất lên xe sẵn sàng trực chỉ phi trường LAX. Chuyến bay khởi hành lúc 0 giờ 10 phút mà Thầy đã có mặt ở phi trường lúc 9 giờ tối. Tháp tùng theo Thầy về thăm quê hương gồm có bà Tám, anh chị Thanh Hòa, chị Thủy, chị Hoàng Vinh, anh Dominique, anh Liêm, Minh Sơn, cô Quý, cô Indra và Sony, tất cả 12 người.

Vì Đức Thầy tuyệt đối không muốn gây sự chú ý công cộng tại phi trường Việt Nam, cho nên phái đoàn đã lảng lạng ra phi trường với một số nhỏ bạn đạo đi tiễn Thầy, vừa đủ để giúp phái đoàn trong việc đưa rước và chuyên chở hành lý. Trong thời gian ngồi đợi giờ lên máy bay Thầy rất thoải mái và trông mau về quê hương, vì Thầy cứ hỏi sao lâu quá họ không cho mình lên máy bay

Khi vào máy bay Thầy ngồi hạng first class, phái đoàn ngồi phía dưới xa chiếm luôn ba hàng. Lộ trình máy bay từ phi trường Los Angeles đến Đài Loan gần 15 tiếng đồng hồ, nên cứ mỗi vài tiếng sau, thì anh Thanh Hòa hay Minh Sơn lại đưa Thầy đi dạo cho giãn gân cốt. Xuống đến hàng ghế phái đoàn ngồi, thì Thầy lại muốn ngồi ở hạng economy cho vui, nên bà Tám phải nhường chỗ cho Thầy. Bà Tám lên ghế first class của Thầy nằm ngủ. Thế là suốt cuộc hành trình dài, Thầy ngồi chung với các con trong chiếc ghế nhỏ thật là thương. Nhưng chuyến bay thật bình an và Thầy dù không ngủ được trên máy bay mà vẫn tỏ vẻ không mệt gì cả trong suốt hành trình còn lại đến phi trường Đài Loan và cả chuyến bay từ Đài Loan về đến Tân Sơn Nhất.

Thứ Tư, ngày 11 tháng 3 năm 2009.

Sau khi ngừng ở phi trường Đài Loan, chuyến bay tiếp tục hành trình về quê nhà.

Theo lời anh Thanh Hòa. Lúc máy bay ngừng hành khách đi xuống hết rồi mà Thầy không chịu xuống. Thầy lắc đầu: "Tao không xuống". Thầy nói Thầy muốn ngủ. Ông phi công xuống hỏi Thầy có sao không. Thầy bảo Minh Sơn "Nói với ông là tao không xuống" Minh Sơn phải năn nỉ: "Thưa Thầy đây là quê của Thầy" Anh Thanh Hòa bảo nếu Thầy ngồi lại đây, máy bay chở Thầy về lại Đài Loan rồi Thầy không có giấy tờ gì hết. Chúng tôi không hiểu tại sao Thầy không chịu xuống?

Sau khi qua các thủ tục nhập cảnh và trong lúc mọi người chờ đợi lấy hành lý. Sony thấy Thầy khóc nên chạy lại bên Thầy. Thầy xúc động không ngăn được những giọt lệ lăn trên má. Vì phải cùng với chú Liêm lo việc lấy hành lý nên Sony không đứng bên Thầy lâu được. Đứng đợi một hồi, Thầy sốt ruột vì hành lý của nhóm chưa ra, Thầy hỏi sao lâu quá vậy. Sợ Thầy đợi mệt anh Thanh Hòa phải đưa Thầy ra ngoài để Thầy về hotel trước, mọi người cùng ra với Thầy trừ Sony và Liêm ở lại chờ hành lý.

Khi anh Thanh Hòa đẩy xe Thầy ra ngoài thì thấy rất đông bạn đạo đứng chờ Thầy ở phi trường, có thể lên đến 200 người. Vừa thấy Thầy là bạn đạo chạy ùa đến bao quanh Thầy và xe lăn của Thầy không thể di chuyển được nữa. Đưa được Thầy ra ngoài thì chiếc xe van đi đón Thầy và phái đoàn không thể vào đậu được bên lề vì xe của bạn đạo đã chiếm chặt hết chỗ, hình như bạn đạo nào cũng muốn đưa Thầy về hotel trên xe của mình. Bạn đạo đẩy Thầy lên xe của một chị bạn đạo. Trong phái đoàn có vài người chạy kịp theo vào xe chở Thầy. Anh Thanh Hòa không ngăn được bạn đạo vì anh phải lo hướng dẫn chiếc xe van, chị Hòa thì run bần bật khi thấy bạn đạo lôi kéo Thầy và đẩy qua đẩy lại.

Lấy hành lý xong, bà Tám, cô Indra, chị Thủy, Liêm và Sony lấy taxi về khách sạn New World. Tới nơi thấy còn khoảng 5, 6 bạn đạo đứng quanh đó. Trước đó rất đông khoảng 30, 40 người, nhưng anh Thanh Hòa đã giải thích xin họ đi về để Thầy nghỉ ngơi, sợ Thầy mệt.

Tại hotel, nghỉ ngơi một lúc anh Thanh Hòa ngỏ ý đưa Thầy đi ăn trưa. Thầy hồi tưởng nhớ đến tiệm Bát Đạt mà Thầy quen biết khi xưa, nên mọi người đưa Thầy đến nhà hàng này. Thấy Thầy xuống lobby thì bạn đạo lại đến vây quanh Thầy. Thầy mệt mà không nói gì và bạn đạo theo xe Thầy đến tiệm Bát Đạt. Khoảng chừng 20 bạn đạo vào chào Thầy trong khi Thầy ăn ở đây. Tới lúc nghe Thầy nói với một chị bạn đạo "đừng cầm tay tôi" vì tay lạnh. Và nhiều bạn đạo hôn tay Thầy quá, thì lúc đó các anh Thanh Hòa và anh Dominique phải để ý không dám để bạn đạo lại gần hôn tay Thầy nữa.

Ăn xong, xe chở Thầy đi vòng vòng ngắm Saigon và Chợ Lớn, lộ trình đi ngang qua nhà cũ của gia đình Minh Sơn, dọc đường bà Tám ghé chợ mua sầu riêng. Phần đi chơi này thật thú vị, vì mặc dù Thầy chưa ngủ sau hành trình dài từ Mỹ sang mà trông Thầy vẫn tươi tỉnh. Thầy nhìn và quan sát tỉ mỉ từng quang cảnh biến chuyển chung quanh.

Khoảng một tiếng sau thấy tạm đủ rồi, xe đưa Thầy về lại New World để Thầy ngủ. Tới nơi đã có chừng 30 bạn đạo ngồi đợi trong lobby, trông thấy Thầy bạn đạo chạy ủa ra. Thấy vậy, Thầy không xuống xe, mà lại nói tài xế chạy tiếp đi, Thầy muốn đi chơi nữa. Nhưng trước khi xe chạy thì bạn đạo đã mở cửa xe Thầy và bắt đầu cầm tay, hôn tay Thầy, ôm Thầy, anh Dominique phải chạy xuống ngăn bạn đạo ra để cho xe chạy. Xe chạy được 15 phút thì anh Thanh Hòa nghĩ đến chuyện thuê một khách sạn khác cho Thầy về ngủ vì Thầy mệt quá rồi và khách sạn New World thì bây giờ thường có bạn đạo túc trực 24/24. Anh đưa Thầy về khách sạn nhỏ để Thầy ngủ tạm, đến hơn 3 giờ sáng Thầy thức dậy, thấy bạn đạo đã về hết rồi, lúc đó anh Dominique và Minh Sơn mới đem Thầy về lại New World . Một ngày thật dài cho phái đoàn.

Thứ Năm, ngày 12 tháng 3 năm 2009

Vì bạn đạo tập trung dưới lobby đông quá nên hôm nay không dám đưa Thầy đi đâu ra ngoài. Buổi sáng Thầy đi foot massage và đi tắm hơi trong khách sạn New World rồi về phòng, cả mấy Thầy trò nằm trong khách sạn nói chuyện. Đến trưa anh Bá, chị Mai giới thiệu và mời Thầy cùng phái đoàn đến một nhà hàng sang trọng trong thương xá Lotte Mart. Sau đó Thầy và bà Tám muốn đi tìm thăm căn nhà của Thầy hồi xưa ở Chợ Lớn. Đến nơi dù cảnh vật đã thay đổi nhiều nhưng hỏi thăm có một anh hàng xóm sốt sắng chỉ và dẫn bà Tám đến căn nhà xưa. Thầy ngồi trên xe chứ không xuống, nên chỉ có bà Tám, anh chị Thanh Hòa, Sony, Minh Sơn xuống đứng ngoài chụp hình thôi. Rồi Thầy biểu chạy xe qua thăm nhà Đức Ông Tư bên Đakao. Trên đường đi chị Thanh Hòa, chị Thủy ghé chợ An Đông mua hoa và trái cây. Đoạn đường thật xa, từ Chợ Lớn xe chạy hơn cả tiếng mới đến nhà Đức Ông Tư. Nghỉ lại ngày xưa Thầy đã đi bộ mỗi ngày trên con đường này, đến rồi chỉ để đứng trước nhà Ông Tư mà không dám vào, đợi đến khi nào Ông Tư ngoắc vào thì mới dám vào. Vào nghe Ông Tư nói vài câu rồi trở về lầm lủi tu, bây giờ đi lại nơi này thật xúc động. Xe ngừng ngay trước nhà, Thầy kêu mấy anh chị Thanh Hòa, chị Thủy, Minh Sơn, Sony vào thắp hương lạy bàn thờ Đức ông Tư. Thầy chỉ ngồi trên xe mà không xuống. Hiện giờ cô cháu của Đức Ông Tư đang ở đây. Cô ta rất ngạc nhiên và vui mừng khi Thầy đến thăm. Cô có ra xe nói chuyện hỏi thăm Thầy.

Về lại New World thì Thầy nằm nghỉ một chút, đến tối khoảng 9 giờ đêm anh Thanh Hòa đưa Thầy đi ăn ở một tiệm ăn chay của một bạn đạo mới khai trương. Tiệm có dành một phòng riêng ở trên lầu cho Thầy và phái đoàn rất thoải mái, thức ăn ngon. Cũng có một số bạn đạo đi theo vào tiệm ăn nhưng họ chỉ ở dưới lầu. Tại đây vợ chồng anh chị bạn đạo chủ nhà hàng và thân hữu chụp hình với Thầy rất nhiều.

Về lại phòng, Thầy ngủ rất ngon tại khách sạn New World. Bạn đạo có trật tự hơn thì Thầy vui và Thầy khỏe hơn. Lúc chiều đi ra ngoài, ngang qua lobby Thầy có đứng lại chào vài bạn đạo, gặp nói chuyện vài phút nên bạn đạo cũng vui.

Thứ Sáu, ngày 13 tháng 3 năm 2009.

Hầu như lúc nào cũng có đông bạn đạo túc trực thường xuyên ở dưới lobby nhưng hôm nay ít hơn hôm qua, và bạn đạo cư xử trật tự hơn nên không khí cảm thấy dễ chịu. Anh Thanh Hòa và anh Dominique có trình bày cho bạn đạo thông cảm để xin bạn đạo chỉ đứng xa chào Thầy thôi. Nên hôm nay bạn đạo và Thầy đều thoải mái.

Sáng nay khoảng 4 giờ Thầy đã thức dậy, Thầy kêu Minh Sơn đưa Thầy qua phòng anh Thanh Hòa kêu phái đoàn dậy đi chơi với Thầy. Anh Thanh Hòa đẩy xe đưa Thầy ra công viên Lê Lai ngay trước khách sạn New World. Sáng sớm trời mát và chưa có đông, trong công viên chỉ có mấy ông bà già tập thể dục. Bà Tám cũng vào tập, dang tay dang chân, anh Thanh Hòa cũng vào nhảy lung tung làm Thầy và mọi người cười vui. Đẩy Thầy đi vòng vòng ở công viên một hồi rồi cả nhóm từ từ thả bộ ra chợ Bến Thành gần đó. Còn sớm quá, cửa hàng chưa mở nhiều nhưng Thầy cũng đi vòng quanh trong chợ, rồi ghé hàng trái cây mua mít, nhãn... ăn cho vui. Thầy thích lắm, Thầy nói chuyện nhiều và cười hoài rất là thoải mái. Trên đường về lại khách sạn thì gặp một bạn đạo, anh này đang đi qua đường thấy Thầy bất ngờ nên anh giật mình vội chắp tay chào Thầy. Về tới New World thấy có nhiều bạn đạo đứng chờ nhưng các bạn chỉ đứng xa xa Thầy thôi và Thầy lên phòng an yên. Hôm nay dậy sớm nên giờ này Thầy đi ngủ lại. Thầy vui, bạn đạo Việt Nam vui ! Chúng ta đều vui.

Buổi chiều, Thầy đi foot massage rồi anh Thanh Hòa đưa Thầy đi ăn dim sum. Sony và cô Indra ở nhà, hai cô cháu đã ăn sáng trong khách sạn nên không ăn trưa.

Buổi tối phái đoàn được cậu mợ của Minh Sơn mời đến nhà hàng Đệ Nhất Lầu trong Đệ Nhất khách sạn tại quận Tân Bình. Chưa bao giờ thấy Thầy vui như vậy. Trong không khí gia đình ấm cúng, Thầy cười, Thầy nói thật nhiều, Thầy vui vẻ lắm làm cả bàn ai cũng vui. Cô Indra ít cười mà thấy Thầy vui quá cô cũng cười vui theo luôn. Không khí rất là thân mật cởi mở.

Ăn xong gần 9 giờ tối về đến New World, bạn đạo vẫn còn đợi Thầy đông nghẹt vì hôm nay có một nhóm bạn đạo khác ở các tỉnh mới lên. Thấy Thầy là họ chạy ùa lại, nên Thầy lại bảo tài xế chạy nữa, chạy thêm mấy vòng nữa về lại cũng thấy còn đông, nên xe lại đi nữa. Tội nghiệp ông tài xế, trong giao kèo ông chỉ làm việc đến 8 giờ tối thôi mà bây giờ hơn 10 giờ đêm rồi mà vẫn chưa được về. Ông nói thôi đi một vòng nữa thôi, dù Thầy muốn đi chơi luôn không về nhưng tài xế phải về nghỉ. Khi xe vòng về lần này thấy khách sạn đã vắng không có ai ở đó nữa, lý do sau 10 giờ đêm khách sạn đã mời bạn đạo ra khỏi lobby vì bạn đạo không phải là khách của khách sạn. Một số bạn đạo đứng bên công viên bên kia đường chờ, thấy Thầy về, họ chạy qua, nhưng anh Thanh Hòa đã đưa Thầy vào bên trong rồi. Sau đó anh Thanh Hòa phải chạy xuống gặp bạn đạo giải thích mong bạn đạo hiểu vì lý do sức khỏe Thầy không thể gặp họ được để các bạn không buồn Thầy. Nhớ lại lúc sáng có hai bạn đạo được phép vào gặp Thầy, họ trình lên chương trình mời Thầy đến gặp bạn đạo ở một nơi đã được xếp đặt và tổ chức chu đáo, nhưng Thầy nói: Tôi về đây đi du lịch, tôi không có chương trình gặp bạn đạo nào hết .

Một đêm an bình. Chúc Thầy nghỉ ngơi khỏe để ngày mai sớm Thầy có sức lên đường đi Vũng Tàu ...

Mong những ngày tới mọi chuyện sẽ được diễn tiến bình an, để tương lai Thầy còn về Việt Nam nhiều lần nữa.

Xin mời các bạn vào trang web www.quyhoitinhnguoiviet.org để xem hình ảnh chuyển về thăm Việt Nam của Đức Thầy.

**Cao Sơn tường trình
Bạch Trúc ghi lại**

T/Đ Portlanh Oregon
Ngày 15/3/2009

(còn tiếp)

Tường Trình Ngày Bầu Cử Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Tại Miền Nam California

Sáng chủ nhật ngày 15 tháng 3 năm 2009 tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi, bạn đạo tề tựu khá đông, và sau khi học xong Mục Bé Tám và Thiên Chung một cuộc bầu cử chọn Hội Trưởng bắt đầu.

Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử gồm có: Trần Văn Thuận, Trần Danh Lưu, Nguyễn Hoàng Long và Vũ Quốc Khanh, nhưng Vũ Quốc Khanh vắng mặt

Những Ứng Cử Viên gồm có: Dương Như Tùng, Nguyễn Văn Minh, Huỳnh Tấn Lộc và Vũ Khánh Long, nhưng Vũ Khánh Long không hợp lệ, vì lý gì anh không chịu vào Hội Viên cho đúng luật của nội quy.

Một bài ca mở màn do Anh Thuận, Chị Lợi, Anh Trấn, kể đến anh Thuận mời từng ứng viên lên tự giới thiệu về mình cùng những thành tích sẵn có, và mỗi ứng viên đều có một câu hỏi giống nhau “Anh có khả năng gì để bạn đạo bầu anh vào hội trưởng”

Anh Minh được bốc thăm đầu tiên, anh nói ngắn gọn về thành quả qua 2 nhiệm kỳ anh đã làm, kể đến anh Tùng lên nói thành tích qua một nhiệm kỳ, nhưng anh diễn đạt rộng thêm qua những câu chuyện khác nữa và anh Lộc lên sau cùng, anh kể những công việc anh làm từ 2 nhiệm kỳ của anh Minh và hợp tác một nhiệm kỳ của anh Tùng, cùng những việc làm ở các Đại Hội.

Ngoài ra mỗi ứng viên đều có các câu hỏi từ bạn đạo và bàn cãi rất hào hứng, đặc biệt là anh Nguyễn Văn Tươi, thẳng thắn hỏi anh Tùng về vài vấn đề liên quan đến việc mà anh xin Thầy tổ chức Đại Hội Du Thuyền Đạo Pháp.

Bạn đạo bắt đầu bỏ phiếu, và trong thời gian Ủy Ban Bầu Cử kiểm phiếu thì bạn đạo đi ăn trưa. Kết quả là: Huỳnh Tấn Lộc được 47 phiếu, Dương Như Tùng 22 phiếu, và Nguyễn Văn Minh 7 phiếu.

Bạn đạo chúc mừng Tân Hội Trưởng Huỳnh Tấn Lộc, và cũng kính phục các ứng viên khác tuy thất cử nhưng tất cả đều nhiệt thành muốn phục vụ vô vụ lợi mà thôi.

Kết luận, một cuộc bầu cử dân chủ trong một nước dân chủ tại Hoa Kỳ cộng với tinh thần của người tu Vô Vi, mỗi sự việc đều có sự quang chiếu của Đức Thầy và Chư Tiên Chư Phật, các vị Hội Trưởng đã hết lòng phục vụ trong khả năng của họ, ngoài khả năng của họ thì chúng ta nên tha thứ thương yêu. Chúng ta nếu có cơ hội nên hợp tác và làm việc vui vẻ trong tinh thần phục vụ chung, nếu như vị Hội Trưởng này đi đúng hướng của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp,

*Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử 2009
Nguyễn Hoàng Long*